

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA MAZOWIECKIEGO

Warszawa, dnia 21 sierpnia 2024 r.

Poz. 8066

UCHWAŁA NR 10.242.2024 KOLEGIUM REGIONALNEJ IZBY OBRACHUNKOWEJ W WARSZAWIE

z dnia 23 kwietnia 2024 r.

w sprawie orzeczenia nieważności uchwały Nr LXII/16/2024 Rady Gminy Jedlińsk z dnia 28 marca 2024 r. w sprawie wprowadzenia zwolnienia od podatku rolnego na terenie Gminy Jedlińsk

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2024 r. poz. 609) oraz art. 18 ust. 1 pkt 1 w związku z art. 11 ust. 1 pkt 5 ustawy z dnia 7 października 1992 r. o regionalnych izbach obrachunkowych (Dz. U. z 2023 r. poz. 1325), **Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Warszawie uchwala, co następuje:**

§ 1. Orzeka o nieważności uchwały Nr LXII/16/2024 Rady Gminy Jedlińsk z dnia 28 marca 2024 r. w sprawie wprowadzenia zwolnienia od podatku rolnego na terenie Gminy Jedlińsk, z powodu istotnego naruszenia art. 7 ust. 3a ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej (Dz. U. z 2023 r. poz. 702) oraz art. 13e ustawy z dnia 15 listopada 1984 r. o podatku rolnym (Dz. U. z 2020 r. poz. 333 z późn. zm.).

§ 2. Na niniejszą uchwałę służy Gminie Jedlińsk skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, w terminie 30 dni od dnia jej doręczenia, za pośrednictwem Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Warszawie. Do złożenia skargi na uchwałę doręczoną po upływie kadencji Rady Gminy Jedlińsk, uprawniona jest Rada Gminy Jedlińsk następnej kadencji w terminie 30 dni od dnia wyboru Przewodniczącego Rady Gminy Jedlińsk.

Uzasadnienie

W dniu 4 kwietnia 2024 r. wpłynęła do Regionalnej Izby Obrachunkowej w Warszawie uchwała Nr LXII/16/2024 Rady Gminy Jedlińsk z dnia 28 marca 2024 r. w sprawie wprowadzenia zwolnienia od podatku rolnego na terenie Gminy Jedlińsk.

Zgodnie z art. 11 ust. 1 pkt 5 ustawy o regionalnych izbach obrachunkowych, ww. uchwała podlega nadzorowi Regionalnej Izby Obrachunkowej w Warszawie.

Badając przedmiotową uchwałę, Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Warszawie ustaliło i zważyło, co następuje.

Z § 1 badanej uchwały wynika, iż Rada Gminy Jedlińsk wprowadziła zwolnienie, cyt. „Zwalnia się w zakresie III i IV raty podatku rolnego za 2024 r. grunty podlegające opodatkowaniu podatkiem rolnym na podstawie art. 1 ustawy z dnia 15 listopada 1984 r. o podatku rolnym (...)”. Natomiast w § 2 badanej uchwały organ stanowiący postanowił, cyt. „(...) zwolnienie od podatku rolnego stanowi pomoc publiczną, która jest dopuszczalna w ramach pomocy de minimis (...) na warunkach określonych w rozporządzeniu (UE) Nr 1408/2013 z dnia 18 grudnia 2013 r. w sprawie stosowania art. 107 i 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii

Europejskiej do pomocy de minimis w sektorze rolnym (Dz. Urz. UE L 352 z 24 grudnia 2013 r. str. 9 z późn. zm.) oraz polskich przepisów dotyczących pomocy de minimis”.

Z cytowanych uregulowań wynika, że procedura podejmowania uchwały w niniejszej sprawie musi uwzględniać przepisy ustawy o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej. W takiej sytuacji udzielenie pomocy publicznej następuje z uwzględnieniem warunków dopuszczalności tej pomocy określonych w przepisach prawa Unii Europejskiej. Stąd też zdaniem Kolegium Izby projekt badanej uchwały winien być zgłoszony Ministrowi Rolnictwa i Rozwoju Wsi, w trybie art. 7 ust. 3a ustawy o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej, w celu uzyskania ewentualnych zastrzeżeń dotyczących przejrzystości zasad udzielania pomocy.

Z uzyskanych informacji wynika, iż projekt uchwały w sprawie wprowadzenia zwolnienia do podatku rolnego na terenie Gminy Jedlińsk nie został przesłany do Ministerstwa Rolnictwa i Rozwoju Wsi. Zdaniem Kolegium Izby niezgłoszenie projektu uchwały temu organowi, stanowi naruszenie procedury podejmowania uchwał, co zgodnie z ugruntowaną linią orzecniczą sądów administracyjnych, należy zaliczyć do istotnych naruszeń, skutkujących nieważnością uchwały (tak: wyrok NSA z dnia 17 lutego 2016 r. II FSK 3595/13). W konsekwencji należy uznać, że badana uchwała została podjęta z istotnym naruszeniem art. 7 ust. 3a ustawy o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej i zachodzi konieczność wyeliminowania jej z obrotu prawnego.

Kolegium Izby wskazuje również, że zgodnie z art. 1 ustawy o podatku rolnym, opodatkowaniu podatkiem rolnym podlegają grunty sklasyfikowane w ewidencji gruntów i budynków jako użytki rolne, z wyjątkiem gruntów zajętych na prowadzenie działalności gospodarczej. Jednocześnie ustawodawca zwalnia z opodatkowania użytki rolne i podmioty wymienione w art. 12 ustawy o podatku rolnym. Natomiast na podstawie art. 13e ustawy o podatku rolnym, rada gminy w drodze uchwały może wprowadzić inne zwolnienia i ulgi przedmiotowe niż określone w ustawie z uwzględnieniem przepisów dotyczących pomocy publicznej. Na podstawie tego upoważnienia organ stanowiący posiada kompetencję do wprowadzenia ulgi albo zwolnienia z podatku konkretnego przedmiotu opodatkowania, innego niż przedmioty ustawowo zwolnione.

W związku z powyższym należy uznać, że postanowienia § 1 badanej uchwały, w którym Rada Gminy Jedlińsk zwolniła w zakresie III i IV raty podatku rolnego za 2024 rok grunty objęte przepisami art. 1 ustawy o podatku rolnym, w sposób istotny naruszają przepis art. 13e ustawy o podatku rolnym. Organ stanowiący nie posiada bowiem kompetencji do zwolnienia raty podatku, a jedynie przedmiotu opodatkowania. Ponadto organ stanowiący nie może objąć zwolnieniem od podatku gruntów określonych przepisami art. 1 ustawy o podatku rolnym, czyli nie może wprowadzić zwolnienia w stosunku do całego przedmiotu opodatkowania. W art. 1 ustawy o podatku rolnym, wskazującym na przedmiot opodatkowania podatkiem rolnym, mieszczą się bowiem zwolnienia ustawowe. Zdaniem Kolegium Izby, Rada Gminy Jedlińsk nie może zwolnić z podatku tego, co zostało już ustawowo zwolnione. Postanowienia badanej uchwały w przytoczonym zakresie wykraczają poza upoważnienie ustawowe.

Jak wskazał WSA w Poznaniu w wyroku z dnia 28 października 2015 r. I SA/Po 1305/15, cyt. „Zgodnie z linią orzecniczą sądów administracyjnych (np. wyrok NSA z 8 maja 2013 r. sygn. akt II GSK 299/12), przepis ustawy ustanawiający upoważnienie do wydania aktu prawa miejscowego podlega ścisłej wykładni językowej i nie może prowadzić do objęcia zakresem upoważnienia materii w nim niewymienionych w drodze wykładni celowościowej. Organ samorządu terytorialnego wykonujący kompetencję prawodawczą zawartą w upoważnieniu ustawowym jest obowiązany działać ściśle w granicach tego upoważnienia. Nie jest upoważniony (...) do wychodzenia poza zakres upoważnienia ustawowego”.

Z kolei NSA w wyroku z dnia 17 lutego 2016 r. II FSK 3595/13 wskazał cyt. „(...) do takich istotnych naruszeń skutkujących nieważnością uchwały zalicza się naruszenie: przepisów wyznaczających kompetencje do podejmowania uchwał.....”. Oznacza to, że akt podjęty na podstawie ustawowego upoważnienia może regulować tylko i wyłącznie sprawy przekazane tym upoważnieniem, a normowanie w akcie prawa miejscowego innych kwestii, niż te które wynikają z delegacji ustawowej nie znajduje uzasadnienia i przekracza zakres upoważnienia.

W tym stanie faktycznym i prawnym Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Warszawie orzekło, jak w sentencji uchwały.

Przewodnicząca Posiedzenia Kolegium
Bożena Zych